

HZ. MUHAMMED (ASM), KÂİNAT AĞACININ ÇEKİRDEĞİ VE EN MÜKEMMEL MEYVESİDİR!

Şu kâinata hikmet nazarı ve gözüyle bakıldığı zaman, azîm ve çok büyük bir ağaç mânâsında görünecektir. Bu öyle muazzam ve muhteşem ağacın, bizim bildiğimiz gibi dalları, yaprakları, çiçekleri, meyveleri vardır. Bu kâinat ağacının dallarını unsurlar ve elementler, yapraklarını bitkiler âlemi, çiçeklerini hayvanlar âlemi, meyvelerini ise insanoğlu teşkil eder.

Sonsuz yücelik ve haşmet sahibi olan ve bütün eserlerini sonsuz mükemmellikteki san'at özellikleriyle yaratan Allah'ın bizim bildiğimiz ağaçlar üzerinde koyduğu kanunlar bu büyük kâinat ağacı için de geçerlidir. Hattâ, Cenab-ı Hakk'ın yarattığı her şeyde sonsuz ve sınırsız hikmetler gözettiğini ifade eden **Hakîm** isminin muktezası ve gereğidir.

Bu tespitin ardından, mukteza-yı hikmet, yani her şeyde ve yerde cari olan hikmet kanunundan hareketle, kâinat ve hilkat ağacının bir çekirdekten yaratılması gerektiği neticesine ulaşırız. Daha da ilerisi bu çekirdeğin bu cismanî ve maddî âlemle birlikte diğer tüm manevî âlemlerin özünü, fihristini temel özelliklerini üzerinde barındırmalıdır. Çünkü, birbirinden farklı binlerce, milyonlarca âlemleri içinde barındıran bu muazzam ağacın aslî çekirdeği ve kaynağı kuru bir madde olamaz.

Diğer bir özellik ve zaruret de kâinat ağacından önce başka bir ağacın olmamasıdır. O halde, bu ağaca menşe ve çekirdek olacaktır ve olmalıdır. Bu çekirdeğin özü olan mânâ ve nura yine bu kâinat ağacında bir meyve kılıfının ve elbisesinin giydirilmesi yine **Hakîm** isminin muktezası ve gerektirmesidir. Çünkü hiçbir çekirdek çıplak olamaz. Bu noktadan hareketle evvel-i fıtratta, yani âlemlerin yaratılmasından önce meyve libasını giymemiş olan bu çekirdeğin, âhirde, yani kâinat yaratıldıktan sonra o libası ve kılıfı mutlaka giyeceği neticesine ulaşırız.

Kastettiğimiz bu meyve insandır.

Bütün varlık âlemlerinin en kıymetli ve değerli meyvesi insan olduğuna göre, bu meyveler arasındaki en mükemmel, en güzel, en üstün ve en değerli meyveyi aramamız gerekir.

Bu arayışımız neticesinde zikrettiğimiz özellikleri ve daha nice mükemmellikleri üzerinde taşıyan bir tek meyveye, kâinat ağacının en üstün meyvesine ulaşabiliriz.

En meşhur, en muhteşem, bütün varlıkların dikkatini üzerinde toplayan, yeryüzünün yarısını, insanlığın beşte birinin nazarını kendine çeken,

---

mânevi güzellikleriyle âlemi nazar-ı muhabbet veya hayretle kendine çeviren meyve, Hz. Muhammed'dir (a.s.m.).

O halde, kâinatın teşekkülüne çekirdek olan nur, onun zâtında cismini, maddî bedenini giyerek en âhir, en son ve en değerli meyve olarak kendini göstermiştir.

Şu koca kâinatın, onun yanında zerre kadar dahi yer tutmayan bir insanın mahiyetinden, yapısından yaratılması akıldan uzak tutulmaması gerekir. Bir çeşit âlem olan muazzam bir çam ağacını, buğday tanesi kadar bir çekirdekten halk eden, yaratan kudreti sonsuz, heybet ve haşmeti sınırsız Kadîr-i Zülcelâl, şu kâinatı nur-u Muhammedîden (Aleyhissalâtü Vesselâm) nasıl yaratmasın ve yaratamasın?

Kâinat ağacı, tıpkı gövdesi ve kökü yukarıda, dalları aşağıda olan Cennetteki Tûbâ ağacı gibi, en aşağıdaki meyve makamından, tâ aslî çekirdek makamına kadar nuranî bir bağı ve münasebeti bulunur.

Unsurlar ve elementlerin dallarını, bitkiler âleminin yapraklarını, hayvanlar âleminin çiçeklerini, insanlığın meyvelerini teşkil ettiği bu kâinat ağacının en parlak, en ışıklı, en aydınlatıcı, en nurlu, en güzel, en yüksek şeref ve şan sahibi, en değerli, en yüce ve en sevgili meyvesi Seyyidü'l-Enbiyâ ve'l-Mürselîn (Peygamberlerin ve Resullerin Efendisi), İmâmü'l-Müttakîn (Müttakîlerin, Allah'tan hakkıyla korkanların İmamı), Habîbi Rabbü'l-Âlemîn (Âlemlerin Rabbi olan Allah'ın Sevgilisi) **Hazret-i Muhammed'dir.**

Bediüzzaman Said Nursî, çeşitli risalelerinde aynı benzetmeyi kullanarak Hz. Muhammed (asm)'in özelliklerini ve üstünlüğünü dile getirir. Bunlardan bazılarını şöyle aktarabiliriz:

“Âlem-i kebir (kâinat) bir şecere (ağaç) tahayyül edilirse (hayal edilirse), nur-u Muhammedî hem çekirdeği, hem semeresi (meyvesi) olur.”

“Şecere-i kâinatın (kâinat ağacının) çekirdeği ve en münevver (nurlu) meyvesidir.”

“Hakikat-i Muhammediye (a.s.m.), kâinatın çekirdek-i aslîsi (temel ve aslî çekirdeği), bir sebab-i hilkatî (yaratılış sebebi) ve en mükemmel meyvesidir.”

“Şu kâinatın neticesi ve en mükemmel meyvesi ve Hâlık-ı Kâinatın (Kâinatın Yaraticısı) tercümanı ve sevgilisidir.”

“Göklerin ve yerin yaratılış sebebi, bütün âlemlerin aslî çekirdeği, en mükemmel ve en son meyvesidir.”

“Bütün kâinatın yaratılış sebebi olduğu gibi aynı zamanda neticesidir.”

“Şu kâinat ağacının en münevver ve mükemmel meyvesi; İlâhî rahmetin bir timsali ve örneğidir.”

“En meşhur meyve ve en muhteşem semere ve umumun nazar-ı dikkatini celb eden (üzerine çeken) ve arzın nisfını (yeryüzünün yarısını) ve beşerin humsunun (insanlığın beşte birinin) nazarını kendine hasreden (üzerinde toplayan) ve mehâsin-i mâneviyesiyle (manevî güzellikleriyle) âlemi ya nazar-ı muhabbet veya hayretle (sevgi ve hayranlık bakışıyla) kendine baktıran meyve, zât-ı Muhammediye Aleyhissalâtü Vesselâmdır. Elbette, kâinatın teşekkülüne (meydana gelmesine) çekirdek olan nur, onun zâtında cismini giyerek en âhir (en son) bir meyve suretinde görünecektir.”

KAYNAKLAR:

- Sözlür / Otuz Birinci Söz - s.263.
- Mesnevî-i Nuriye - Şemme - s.1348.
- Mesnevî-i Nuriye - Habbe - s.1325.
- Sözlür / Yirmi İkinci Söz - s.128
- Şuâlar / On Beşinci Şuâ - s.1132
- Mektubat / On Dokuzuncu Mektup - s.391
- Barla Lâhikası - Mektup No: 248 - s.1543

-
- *Emirdağ Lâhikası (2) - Mektup No: 83 -s.1859*
  - *Mektubat / On Dokuzuncu Mektup - s. 446.*
  - *Sözler / Otuz Birinci Söz - s. 263.*